

**ระเบียบคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม
ว่าด้วยการกำหนดเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้
ในการสั่งให้ข้าราชการตุลาการไปช่วยทำงานชั่วคราว
พ.ศ. ๒๕๕๐**

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการกำหนดเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ในคำสั่งให้ข้าราชการตุลาการไปช่วยทำงานชั่วคราว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการกำหนดเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ในคำสั่งให้ข้าราชการตุลาการไปช่วยทำงานชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒^๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ เหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ในคำสั่งให้ข้าราชการตุลาการไปช่วยทำงานชั่วคราว ตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง มีดังนี้

(๑) การเปิดทำการศาลใหม่ที่ต้องสั่งให้ข้าราชการตุลาการไปปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว

(๒) การเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลหรือการยกฐานะศาล ซึ่งทำให้จำนวนข้าราชการตุลาการในศาลนั้นไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่

(๓) การไปช่วยทำงานชั่วคราวตามตำแหน่งที่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมให้ความเห็นชอบในระหว่างนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามมาตรา ๑๙

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๙๐ ก/หน้า ๑๐/๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐

(๔) การที่ข้าราชการตุลาการต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในศาลนั้น จนกว่าจะพิจารณาพิพากษาคดีที่ตนเป็นองค์คณะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ตามที่ได้มีกฎหมายบัญญัติ

(๕) การที่ผู้พิพากษาประจำศาลต้องไปปฏิบัติหน้าที่เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีตามประกาศคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผู้พิพากษาประจำศาลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลชั้นต้น (๖) การที่ข้าราชการตุลาการในตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามประกาศคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม สมควรช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาในศาลด้วยอีกตำแหน่งหนึ่งเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีในศาลเดียวกันนั้น

(๗) การที่ตำแหน่งข้าราชการตุลาการว่างลง เนื่องจากข้าราชการตุลาการในศาลพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ ข้าราชการมีกำหนดเกินกว่าสามเดือน ได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น โยกย้าย ไปดำรงตำแหน่ง หรือไปช่วยราชการในศาลอื่น หรือเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด ซึ่งต้องสั่งให้ข้าราชการตุลาการอื่น ไปปฏิบัติหน้าที่เป็นการทดแทนก่อนจะมีการโยกย้ายแต่งตั้งประจำปี หรือเสร็จสิ้นการอบรมหลักสูตร แล้วแต่กรณี

(๘) การที่ปริมาณคดีในศาลคงค้างสูงและเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีเสร็จไปโดยเร็ว จึงต้องให้ข้าราชการตุลาการในศาลอื่นไปช่วยทำงานชั่วคราวในศาลนั้น

(๙) การที่ข้าราชการตุลาการต้องไปช่วยทำงานชั่วคราวในศาลที่มีเขตอำนาจตลอดท้องที่ที่มีสถานการณ์ฉุกเฉิน

(๑๐) การที่ประธานศาลฎีกาเห็นว่าหากจะให้ข้าราชการตุลาการผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในศาลที่ดำรงตำแหน่งต่อไปแล้ว จะเป็นการเสียหายแก่การบริหารราชการศาลยุติธรรม สมควรให้ข้าราชการตุลาการผู้นั้นไปช่วยทำงานชั่วคราวในศาลอื่น

(๑๑) การที่ผู้พิพากษาประจำสำนักงานศาลยุติธรรมไปปฏิบัติหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีในศาลใดศาลหนึ่ง

(๑๒) การที่ศาลใดศาลหนึ่งมีจำนวนข้าราชการตุลาการ ซึ่งไม่รวมผู้พิพากษาหัวหน้าศาลปฏิบัติหน้าที่ไม่เกิน ๒ อัตรา หากมีกรณีข้าราชการตุลาการลาหรือเดินทางไปราชการจะเกิดข้อขัดข้องในการปฏิบัติราชการ จึงต้องสั่งให้ข้าราชการตุลาการศาลอื่นในจังหวัดเดียวกันนั้น ช่วยทำงานชั่วคราวในศาลที่ขาดอัตรากำลังดังกล่าวด้วย อีกตำแหน่งหนึ่ง

ข้อ ๔ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามระเบียบนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) วิรัช ลิ้มวิชัย

(นายวิรัช ลิ้มวิชัย)

ประธานศาลฎีกา

ประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม